

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **A. P.**, st. přísl. Česká republika, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17.12.2008, č.j. CPR-7050-1/ČJ-2009-9CPR-C215

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo v souladu s ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, skupiny povolování pobytu Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29.2.2008, č.j.: SCPP-03405-30/UL-X-CI-2007 ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie v odůvodnění svého rozhodnutí zrekapitulovala průběh správního řízení a mimo jiné uvedla, že dne 29.2.2008 bylo vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí, jímž bylo zrušeno manželu žalobkyně panu P. V. T. povolení k trvalému pobytu, neboť závažným způsobem narušuje veřejný pořádek. Proti tomuto rozhodnutí bylo dne 14.3.2008 podáno zástupcem žalobkyně odvolání, které bylo doplněno dne 20.3.2008. Po posouzení celého předloženého spisového materiálu

odvolací orgán konstatoval, že manžel žalobkyně se na našem území již v minulosti opakovaně dopouštěl celé řady protiprávního jednání, jímž se pro sebe snažil získat různé neoprávněné výhody. Ze spisového materiálu také vyplývá, že neplnil svoji vyživovací povinnost vůči svým dětem, z pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 6T 18/2007, jímž byl odsouzen za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle § 188 odst. 1,2 písm. a) tr. zákona vyplývá, že byl v minulosti již 3x soudně trestán, přičemž jeden delší nepodmíněný trest odnětí svobody již vykonal. Soud manželovi žalobkyně uložil nepodmíněný trest v horní polovině zákonné trestní sazby, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Odvolací správní orgán zastává názor, že v případě manžela žalobkyně je naplněno ust. § 871 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Možnost narušení veřejného pořádku závažným způsobem je spatřována v soustavném opakovaném porušování předpisů České republiky. Uvedený rozsudek podle odvolacího orgánu není jen ojedinělým excesem jinak bezúhonného člověka.

Správní orgány, jak uvedl odvolací orgán, nijak nezpochybňují skutečnost, že manžel žalobkyně má na území České republiky rodinu a tři děti, nicméně předložený spisový materiál zpochybňuje tvrzení manžela žalobkyně, že svou rodinu miluje, že děti jsou na něm závislé a mají v něm oporu atd. Naopak je spisovým materiálem prokázáno, že manžel žalobkyně neplnil dobrovolně svoji vyživovací povinnost k dětem, úmyslně se jí vyhýbal tím, že byl neznámého pobytu. Odvolací orgán rovněž neuvěřil slibům manžela žalobkyně, že již trestnou činnost nikdy nebude páchat a bude řádně žít a pracovat. Podle odvolacího orgánu nepovolení trvalého pobytu na území České republiky je vždy zásahem do soukromého či rodinného života. Ze spisového materiálu podle odvolacího orgánu vyplývá, že se manžel žalobkyně soustavně dopouštěl porušování právního řádu České republiky. S ohledem na toto úmyslné, opakované jednání manžela žalobkyně převážil zájem na ochraně společnosti nad zájmem na ochraně soukromých a rodinných zájmů manžela žalobkyně.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že odnětí trvalého pobytu jejímu manželovi by znamenalo nepřiměřeně negativní a neúměrně tvrdý dopad nejen na jeho osobu, ale na všechny členy jeho rodiny, zejména na tři nezletilé děti, české státní občany. Pan P. V. T. má na území České republiky veškeré osobní, citové a rodinné zázemí, jehož stabilita a existence by podle žalobkyně odnětím povolení k trvalému pobytu byla zcela nenapravitelným způsobem narušena. Žalobkyně má za to, že odnětí trvalého pobytu jejímu manželovi by znamenalo v podstatě nejvyšší možný zásah do rodinného života a to nejen obou manželů, ale zejména a především do rodinného a soukromého života dětí, přičemž jeho ochrana je garantována mezinárodními závazky České republiky (Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluva o právech dítěte) i Listinou základních práv a svobod a zcela jistě převažuje nad veřejným zájmem českého státu na odnětí trvalého pobytu jejímu manželovi.

Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že došlo ze strany jejího manžela k narušení veřejného pořádku závažným způsobem a rovněž namítá i nedodržení zákonných lhůt pro vydání rozhodnutí.

Ve vyjádření k žalobě Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie plně odkázala na žalobou napadené rozhodnutí a mimo jiné uvedla, že toto rozhodnutí je jen zcela logickým vyústěním protiprávní činnosti pana P. V. T. Navrhla žalobu zamítnout.

Při jednání konaném dne 26.2.2013 zástupce žalobce setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalovaný se pak k jednání nedostavil, aniž by svoji neúčast omluvil.

Ve správním spise se nachází oznámení o zahájení správního řízení ze dne 20.9.2007, z něhož vyplývá, že Oddělení cizinecké policie Ústí nad Labem podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. zahajuje správní řízení s panem T. P. V. ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.; rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem ze dne 29.2.2008 č.j. SCPP-03405-30/UL-X-CI-2007, jímž bylo cizinci panu P. V. T. podle ust. § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. zrušeno povolení k trvalému pobytu, neboť žadatel závažným způsobem narušuje veřejný pořádek. V odůvodnění pak správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že pan P. V. T. dne 1.7.1994 na území České republiky požádal o povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení s manželkou A. P., občankou České republiky. Dne 10.8.2007 obdržel správní orgán informaci Vězeňské služby, že pan P. dne 31.5.2007 nastoupil výkon trestu odnětí svobody na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 6T 18/2007 a to v délce 6 let a 6 měsíců. Pravomocným se rozsudek stal 20.8.2007. Na základě této informace bylo s panem P. zahájeno správní řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu. Správní orgán zrekapituloval průběh správního řízení, konstatoval veškerá zjištění včetně právní úpravy, která na daný případ dopadá a rovněž pak posuzoval i dopad do rodinného a soukromého života. Konstatoval, že pan P. má na území rodinu, to je manželku a 3 děti, z nichž jedno žije se svou matkou v D. Nicméně ani tyto skutečnosti se pozitivně v chování pana P. neprojevily. Tím závažnější podle správního orgánu I. stupně je fakt, že pan P. byl již ženatý a otcem dvou, později tří dětí. Přesto bylo podle správního orgánu I. stupně shledáno toto rozhodnutí za zcela přiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života pana P. s tím, že bude dostatečné pouhé odnětí povolení k pobytu.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 14.3.2008, které doplnila podáním ze dne 20.3.2008.

Žalobou napadeným rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17.12.2008 č.j. CPR-7050-1/ČJ-2008-9CPR-C215 bylo rozhodnuto tak, jak výše uvedeno.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil předmětnou věc takto :

Podle ust. § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. policie nebo ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života.

K námitce nedodržení zákonných lhůt pro vydání rozhodnutí soud konstatuje, že lhůty, které jsou stanoveny pro vydání rozhodnutí, jsou lhůtami pořádkovými a jejich nedodržení tudíž nemá za následek nezákonnost rozhodnutí, které by bylo vydáno z hlediska těchto lhůt opožděně.

Pokud pak jde o samotnou podstatu věci, tedy k tomu, jak správní orgán vyložil a aplikoval ust. § 871 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., zde je třeba upozornit na skutečnost, že pojem veřejný pořádek v souvislostech vyplývajících ze zákona o pobytu cizinců byl vyložen judikaturou jak českých soudů, tak soudů evropských, nicméně soud nemá za to, že by se správní orgán od pojetí veřejného pořádku tak, jak jej dovodila judikatura, odchýlil. V projednávané věci je zřejmé, že závažné narušení veřejného pořádku bylo shledáno v tom, že pan P. (manžel žalobkyně) opakovaně porušil normy trestního práva, několikrát byl odsouzen za činnost, která je podle zákonů České republiky považována za činnost trestnou a správní orgán logicky a věcně správně dle názoru soudu dovodil, že takové jednání nepochybně je závažným narušením veřejného pořádku. V této věci se pak soud s hodnocením správního orgánu a s jeho závěrem zcela ztotožňuje.

Soud se rovněž zabýval námitkou, jak se správní orgán vypořádal s tím, aby rozhodnutí bylo přiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života. Správní orgán takovou úvahu v napadeném rozhodnutí učinil, otázkou přiměřenosti se zabýval, ve své úvaze vyložil, jaké skutečnosti považuje za podstatné pro to, aby mohl takovou úvahu udělat a jaké závěry z těchto skutečností vyvodil. Je v zásadě vždy na správním uvážení správního orgánu, aby konstatoval, jaké skutečnosti, které se vztahují k cizinci příp. jeho rodině, vezme za podstatné, jaké bude považovat za významné v této věci a jaké závěry z nich vyvodí. To je předmětem správního uvážení správního orgánu a soudu v zásadě nepřísluší takové správní uvážení přehodnocovat nebo dokonce měnit, či nahrazovat svým, s výjimkou situací, kdy by tedy buď takové správní uvážení, taková úvaha v předmětném rozhodnutí zcela absentovala, což v daném případě nenastalo, nebo kdyby se předmětná úvaha opírala o skutečnosti, které by byly zcela bezpodstatné, nevýznamné, tedy irelevantní, nebo o skutečnosti, které by sice byly tvrzeny, ale z obsahu správního spisu by nebyly nijak zjištěny, nebyly tam doloženy, což v dané věci opět nenastalo, anebo v situaci, kdy by správní orgán z jistých skutečností vyvodil opačné závěry, než by těmito skutečnostem příslušelo. Soud konstatuje, že žádnou z těchto vad v úvaze správního orgánu neshledal, a proto dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, v jeho rámci a žaloba z tohoto důvodu není důvodná.

Na okraj pak lze ještě doplnit, že správní orgán otázku závažnosti narušení veřejného pořádku vyhodnotil i tím způsobem, že přikročil ke zrušení povolení trvalého pobytu cizince a nepřistoupl ke správnímu vyhoštění, které by za určitých okolností přicházelo v úvahu. I tímto způsobem dle názoru soudu správní orgán zhodnotil míru narušení veřejného pořádku a jak pak je zřejmé z dalších skutečností, cizinec (manžel žalobkyně) je oprávněn pobývat na území České republiky, byť už ne na základě povolení k trvalému pobytu, ale na základě povolení k přechodnému pobytu.

Městský soud v Praze má na základě provedeného řízení, zejména na základě posouzení průběhu správního řízení před správními orgány obou stupňů tak, jak tento průběh vyplývá ze soustředěného spisového materiálu, za to, že v daném případě bylo dostatečným způsobem prokázáno, že správními orgány byl v dané věci spolehlivě zjištěn předmětný stav věci a že správní orgány rovněž nepochybily ani v případě zjištění ohledně soukromého a rodinného života cizince.

Nelze tedy přisvědčit žalobkyni v tom, že se správní orgán předmětnou věcí řádně nezabýval, nepřihlédl k relevantním ustanovením právních předpisů.

Na základě výše uvedeného soud dovodil, že v dané věci právní úpravou daná kritéria neumožňují zákonným způsobem žalobním námitkám, uplatněným žalobkyní v podané žalobě vyhovět, že žádná z námitek žalobkyně není důvodná a tudíž, že správní orgány

postupovaly v souladu se zákonem při posouzení předmětné věci, a proto uzavřel, že žaloba nebyla podána důvodně. Z tohoto důvodu soud podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu v plném rozsahu zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení před soudem nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. února 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová